

zaostřený pohled na události u nás

C V I K R

číslo 2/2005

Editorial

Vážené čtenářky a čtenáři,

jak vidíte, jsme tu opět a budeme tady tak dlouho, dokud budeme zdraví a bude nás bavit starat se o to, jak je to u nás a s námi. Zas tak velká zábava to není, nemyslete si.

Třeba jsem si přečetla na Úřední desce v Usnesení 7/05, že na zasedání zastupitelstva města 21.9. jsem navrhovala, aby „**veřejně vystoupil Ing. Kujan, projektant výstavby splaškové kanalizace, k problémům Ing. Chmelíkové.**“ A tento návrh nebyl schválen.

Ale ve skutečnosti to bylo takhle: Na zasedání bylo kupodivu dost lidí, takže o svědky není nouze. Všichni byli dychtiví informací, jakže to bude s přípojkami, kdy, jak a kam se připojí, jak se budou řešit chyby, které v projektu na stavební povolení jsou... Dotazů bylo mnoho, takže paní starostka přivolala na zasedání pana projektanta, aby vše vysvětlil on sám. Když přijel, požádala jsem (opakovaně!!!), aby dotazy zodpověděl veřejně. Až po intervenci pana Bittera tedy paní starostka nechala hlasovat o tom, „**jestli zastupitelé dovolí, aby mimo program pan Ing. Kujan podával informaci obecnou, která stejně vyjde ve zpravodaji, jak to vypadá s jednotlivými přípojkami**“. Někteří zastupitelé si to nepřáli a návrh tedy nebyl schválen. (*Asi všechno vědí. Jenže lidi nevědí!!!*)

Ale kanalizace byla na programu !? A hlasovali jsme o informaci obecné, že !? Co myslíte, je to totéž!?

Kdo nechodí na zastupitelstva, ale i ten, kdo tam chodí aspoň občas, těžko si uvědomí závažnost nepřesného (a to je mírně řečeno) zápisu. Zápis je veřejná listina, která se musí archivovat, a **co je psáno, to je dáno.**

Ptám se tedy, proč se objeví v Usnesení (to jediné je ve Zpravodaji, zápis je uložen na úřadě) formulace, která nezazněla? Proč se neobjeví v zápise důležité vysvětlení, dotaz, problém, připomínka, když paní starostka slíbila, že se zapíše všechny připomínky? A budu se ptát znova a znova.

Ti, kdo na zasedání byli a přečtou si zápis, mají dojem, že byli někde jinde. Výše uvedený příklad se asi zdá malicherný, ale je ilustrativní. Horší je, že takové věci se stávají celkem běžně a v mnohem důležitějších případech. Proč například zcela zanikla moje připomínka, že město se připraví o 2 mil. Kč, když ve finančním kalendáři pro SFŽP chybně uvede 18 mil. Kč na místo rozpočtovaných 20 mil. Kč na tento rok? **Zaplatíme tedy ze svého rozpočtu o 2 mil. Kč víc! Proč?**

Ještě Vás to baví? Já vím, že ne, ale není vyhnutí. Platíme to my všichni.

Lenka Tučková

... KAUZA ...

Hasičská zbrojnice

Citace z Černokostelecka 03/91: *Urychleně je třeba nalézt prostor pro stavbu hasičské zbrojnice!* Toto rozhodnutí bylo přijato před 14 lety. Prostor se našel....

Je to stavba dvou století. Nabubřelý projekt, problematické vlastnictví a neskutečně vysoká cena za provedení (původně 9,2 mil.Kč), nicméně smlouva s dodavatelem byla podepsána a stavba zahájena v roce 1998, stavělo se ještě v roce 1999. Pak se několik let nic nedělo, nebyly peníze ani vůle. Za nezaplacenou fakturu (2,3 mil.) bylo město u soudu.

Vloni město dostalo dotaci (2,5 mil.) od kraje a od Transgasu a pokračovalo se. Ovšem celková cena se zvýšila na 11,2 mil. z důvodů vyšší DPH, inflace a škod. Do dnešního dne se prostavělo 7,3 mil. a zbývá prostavět ještě minimálně 3,9 mil. a zaplatit dluh.

Jak umíme šetřit? Např. vysekání náletových dřevin nás stálo 15 tis, ochrana dřevěných konstrukcí přípravkem Bochemit v třesnutých mrazech 7 tis. Střecha je sice v záruce, ale proč bychom nezaplatili opravu? Co takhle nejdříve vybetonovat podlahu, osadit vrata a potom zjistit, že podlahu neunesou hasičské auto, že se bude muset zvýšit. Jenomže to se potom do vrat auto nevejde. Dodavatel navrhuje vybourat vrata a osadit je výš, zvýšit betonovou vrstvu. Na náklady investora samozřejmě, tedy města (130 tis. Kč). Zastupitelé rozhodli o nutnosti provedení sondy v podlaze, aby se zjistilo, zda složení podlahy odpovídá projektu a nebude-li tomu tak, bude třeba požadovat náhradu škody od toho, kdo ji způsobil, projektant, dodavatel nebo stavební dozor. Provedl to někdo? Ani omylem, prý by se poškodila izolace.

Ale může být hůř. Investiční technik a starostka podepsali předávací protokol, kde není specifikována míra dokončení předávaných částí stavby. Práce jsou prý provedeny částečně a všichni to vědí, zaznělo na zastupitelstvu.

Domníváte se, že zastupitelé usilovali o nápravu? Omyl, jednání dodatečně schvalují. Že tak učiní zastupitelé Mgr. Urbanová, Váňová, Mgr. Čečetková, Mgr. Kamínek a Ing. Košťář, zase tak moc nepřekvapí. Ale že pro toto rozhodnutí hlasuje také Ing. Jetenský, který před hlasováním dosti výstižně popsal fatální chybu zodpovědného úředníka, to zůstává rozum stát. A co myslíte, dojde-li klámání chleba a navýšení ceny za nedokončené práce, hádej, daňový poplatníku, kdo to nakonec zaplatí? V zápise z jednání se tato fakta samozřejmě neobjevila a tudíž nebude možné vymáhat případnou škodu na těch, kteří ji způsobili.

Ewa Chmelíková a Lenka Tučková

... STALO SE ...

20. října 2005 v Praze náhle zemřela výtvarnice Eva Švankmajerová

Malířka, keramička, loutkářka a filmová výtvarnice oslavila 25. září 65. narozeniny. Narodila v Kostelci nad Černými lesy jako Eva Dvořáková (jejím strýcem byl slavný boxer František Nekolný). Vystudovala řezbářství na Průmyslové škole bytové tvorby a poté i scénografii a loutkářství na DAMU v Praze. Věnovala se malířství, filmu a divadlu (Laterna Magika, Činoherní klub). Od 70. let se účastnila práce Surrealistické skupiny, psala básně, povídky a divadelní hry. Se svým manželem Janem vytvářela autorskou keramiku pod názvem E.J. Kostelec a spolupracovala s ním na filmech Kyvadlo, Jáma a naděje, Něco z Alenky, Lekce Faust, Spiklenci slasti, Otesánek či na nejnovějším Šílení. Proslavila se i obrazovými Rébusy a Emancipačním cyklem, kde si svobodně pohrála se slavnými obrazy z dějin umění a ženské hrdinky zaměnila mužskými postavami – Spící Venouš (1967) nebo Zrození Venouše (1968). Po roce 1970 se její dílo ještě více vyhranilo. Vrcholné práce bez příkras vypovídají o základních lidských věcech: o smrtelném těle a nehmotné duši, o lásce a nenávisti, o vášni a pokoře, o odvaze a zbabělosti, životě a smrti. Eva Švankmajerová publikovala a vystavovala v Evropě i Japonsku. Vloni měla s manželem velkou retrospektivní výstavu na Pražském hradě.

Ivana Kašparová dle materiálu J. Hůly

9.11.2005 – jmenován nový ředitel Institutu zdravotní politiky a ekonomiky, má za úkol uvolnit budovu „H“. Lukrativní prostory budou opět tučným soustem.

10.11. 2005 Rada školy je kompletní: J. Kotyšanová, L. Lasáková, S. Záboj, (učitelé), M. Vlasák, M. Erbeková, V. Novotná (rodiče), S. Fousková, J. Hujo, I. Kašparová (zřizovatel).

Ten umí to a ten zas tohle a všichni dohromady uděláme ...?

Stavba kanalizace zanechává větší či menší stopy všude ve městě, Komenského ulici nevyjímaje. A tak se jednoho dne zřejmě v důsledku většího dopravního zatížení propadl přímo ve vozovce kanál. Obnažená díra nevěštila nic dobrého pro kola vozidel ani jejich řidiče, zlomená mříž zlověstně trčela ze silnice a v šachtě visela spíše silou své ocelové vůle. Každý, kdo šel okolo, pohlédl na tu zkázu, zakroutil nevěřičně hlavou a s nadávkami pokračoval ve své pouti Kostelcem. Zanedlouho se nás u díry do podzemí sešlo asi pět a dohodli jsme se, že je třeba jednat. S určitými obavami jsme zavolali Městskou policii. Jaké bylo naše překvapení, když strážce místního pořádku ani ne do 5 minut přijel. Byl vybaven dopravní značkou, kterou nebezpečné místo označil. Ještě požádal, aby v případě, že značka spadne, jsme ji postavili. A poděkoval!

Mnohému čtenáři to možná připadá jako naprostá banalita, ale nedejme se mýlit. Jak čas běží, je třeba vynaložit stále více a více námahy k tolik propagovanému životnímu stylu „být pozitivní“. Mnohdy stačí správný člověk na správném místě a jeho profesionální přístup. Proto chci nyní veřejně poděkovat našemu místnímu strážci pořádku – DĚKUJU!

Jana Havelková

Nešlapat, prosím.

Jsem padesátnice, s oblibou užívám „těsně po padesátce“. Pubertu svých dětí mám už šťastně za sebou.

Pracuji v Sanatorce – dříve území přísně střeženém, nyní otevřeném světu. Je tady krásně. Jsem ráda, že na to přišli i lidé, kteří zde přímo nebydlí a našli zalíbení ve zdejších lesoparku. Chodte sem. Je fajn potkávat usměvavé lidi na procházce, maminky s kočárkem, děti ..

Děti – zvidavá stvoření, toužící po dobrodružství a povyražení. Lákají je prázdné budovy. Co všechno se tam asi skrývá? Jak je přesvědčit, že jen prázdné místnosti a hlavně nebezpečí?

V budovách jsou rozmístěna čidla, která reagují na pohyb. Pak mi bezpečnostní služba přivede pár výtečnicků. Co s nimi? Stojí přede mnou a já si vyslechnu několik verzí. Brečí a dušují se, že už nikdy víc.

Mluvím s rodiči a dozvím se: „Co má dělat, on se nudí.“ Nastupuje můj osvědčený způsob – léčba prací. Uklidili jsme skla z rozbitých oken u hlavní budovy. Některým se to asi zalíbilo a za pár týdnů je mám zase v kanceláři a znovu obehnaná písnička. Zase je přivádí bezpečnostní služba. Nelíbí se mi to, jsem utahaná, pohádala jsem se s nadřizeným, nic se mi nedaří a ještě ty děti... Samy se hlásí o práci. Ten den už se mnou nic není, moje výchovné metody selhaly. Vyhodím je z kanceláře. Čekají na mě venku a znovu vyjednávají.

Koncem týdne je všeho dost, jen ne dokončené práce. Dušičky přede dveřmi a na hřbitově lípy shazují listí o závod. Moji výtečníci se poflakuji v Sanatorce na hřišti. Tak jdeme na hřbitov hrabat listí. Je zbytečné je napomínat k tichosti a klidu. Kluci, co se jim mění hlas, asi nedokáží šeptat. Vzbuzujeme pozornost lidí. Čekám, že nás někdo napomene. Pokukují po přítomných. Většinou jsou zabraní do svých myšlenek. Omývají pomníky, zametají a zdobí hroby, nakonec zapalují svíčky. Má to svou atmosféru a kouzlo.

Ze zamyšlení mě vytrhne otázka: Co je to tady? Ptá se jeden „můj“ kluk a ukazuje na opuštěné dětské hroby. Snažím se mu to vysvětlit. Nějak se mi zadržává hlas. Chvilku mlčí a pak slyším, jak říká tichým hlasem: „To abych tady nešlapal“ .
Hanka Zemanová

Životní prostředí a my

- Již počtvrté navštívili studenti univerzity J.E.Purkyně z Ústí n. L. v rámci cvičení z krajinné ekologie Kostelec. Tentokrát jich byly plné dva autobusy a jejich úkolem bylo mj. vypracovat SWOT analýzu, tedy najít silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby v našem městě. Jak pravil mladý asistent, v Kostelci se nikdy nenudí, je prý zde mnoho zajímavého, jak v kladném tak i v záporném slova smyslu. Ráda bych poděkovala těm, kteří přispěli ke zdárnému průběhu akce, jmenovitě Ing. J.Skalošovi za zajímavou přednášku, majitelům pivováru za poskytnutí prostor a panu Váňovi za vtipné reakce na zálučné dotazy mládeže.

Ewa Chmelíková

- Byla jsem nemile překvapena, že se změnil systém prodeje pytlů na směsný odpad. Pytle bylo vždy možno koupit v obchodě s videokazetami (možná i jinde?) po celou jeho pracovní dobu tedy i v sobotu. Což je výhodné pro pracující

- občany i ty, kteří nepobývají v Kostelci stále. Nyní je možné koupit pytle pouze na obecním úřadě, 2 dny v týdnu. Opravdu si vedení města myslí, že takto bude motivovat občany k většímu pořádku???

Ing. Eva Tylová, bývalá náměstkyně ministra ŽP

Kosteletí hasiči – požární sport !

Mladí hasiči z našeho města se již několik let v kategorii žáků zúčastňují soutěží v požárním sportu, kde si vedou velmi dobře. Závodí v Podlipanské lize v disciplíně „požární útok.“ Letos vybojovali celkové druhé místo. Každým rokem jezdí ještě na okresní soutěž Plamen, na které závodí v požárním útoku, několika štafetách a branném závodu. Letos skončili na čtvrtém místě.

Snažíme se také vytvořit soutěžní družstvo dorostenců nebo mužů. Proto rádi uvítáme nové zájemce o požární sport. Letos jsme pomáhali kolegům z Klučova doplnit jejich družstva. Za družstvo dorostenek závodila naše Aneta Šámalová. Dorostenky se dostaly do krajského kola, kde obsadily pěkné čtvrté místo. Klučovským dorostencům pomáhali Petr Grunert a Aleš Bitter. Do krajského kola jsme se dostali také. Zvítězili jsme a postoupili na mistrovství republiky do Plzně. Zde jsme nakonec vybojovali celkové čtvrté místo.

Bohužel se scházíme a trénujeme v nevyhovujících podmínkách a stísněných prostorech, protože nová zbrojnice není pořád dokončena. Kvůli tomu je také naše technika, která se v posledním roce rozrostla o dva automobily, rozmístěna po celém Kostelci.

Další informace na našem webu: <http://www.sdh-kostelec.euweb.cz>

Aleš Bitter

Návrat do socialismu

Jak úžasné je zjištění, že po patnácti letech, co jsem tu nebydlela, se nic nezměnilo. Neudržovaný park, do kterého se možná investuje na jaře za macešky (pozn.redakce: macešky a afrikány zakoupila a zasadila Ewa Chmelíková, dokonce několikrát, protože se asi zalíbily kolemjdoucím), skvěle chodníky, na kterých se střídají i tři druhy materiálu, to v lepším případě, v opačném máte smůlu a zůstane Vám noha v díře. Chudáci maminky s kočárky, a co člověk na vozíku? Zajímá to vůbec na úřadě někoho?

Další úžasná věc jsou silnice, takové jen tak někde nemají. Spousta ošidných děr a díky výstavbě kanalizace i nepředstavitelné množství prachu, to nejlepší přijde, když projede auto, hned máte plné oči a ústa. Co by tomu asi řekl hygienik?

Přichází podzim a s ním padá listí, kterého je všude požehnaně, létají odpadky kráslicí naše městečko. Za celý rok, co tu jsem, nebyl Kostelec ani jednou pořádně uklizen.

Máte malé dítě a chcete ho vzít za kulturou? Máte smůlu. Je Vám 17 let a chcete se společensky vyžít? Máte smůlu. Je Vám 60 let a chcete si dát kávu a zatančit si? Máte smůlu, protože se tu (až na vzácné výjimky), nic kulturního neděje.

V celém Kostelci není jediné dětské hřiště, proč? Asi to dává velký smysl a není to hloupá a zbytečná věc.

Tak bych mohla pokračovat, ale už nechci. A abych jen nekritizovala, nabídla jsem pomocnou ruku formou brigády zdarma na úklid zasvinčeného města, ale nebyla přijata. Asi mají pomoci nadbytek.

Všem Vám přeji pevné nervy a štěstí, při zdolávání nástrah Kostelce.

Simona Bartůňková

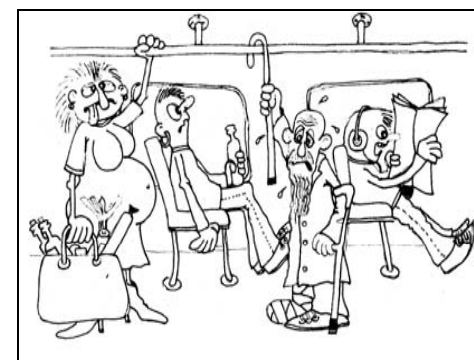
PIDkou sem a tam...

Každodenní cestování do hlavního města nebo jinam je nutností pro značné množství Kosteláků. Jedni jezdí vlastním vozem a prohlubují tak svoji ekologickou stopu na Zemi (obzvláště jezdí-li sami). Druzí využívají k přesouvání hromadnou dopravu a chovají se tak ekologičtěji, ovšem podstupují také asi větší dobrodružství. Na malém prostoru se ocitají ti rychlejší - sedani a ti pomalejší - stojani a všichni společně jsou dáni na pospas schopnostem řidičů. A naopak. Netuším, kolikrát řidiči jezdí kolečko, ale dovolím si tvrdit, že jejich práce je náročnější, než si uvědomujeme: zodpovědnost za množství cestujících i za tržbu, dodržování jízdního řádu, orientace na permanentně přečpaných silnicích, trpělivost s neukázněnými adolescenty, péče o svěřený vůz, zvládání nástrah zimy... **Všichni slušní řidiči si za to zaslouží poděkování. Všichni slušní cestující též.**

Renata Pacalová

foto: R. Pacalová

kresba: F. Kotek

I u nás na „Klondiku“ už čekáme na dostavník pod stříškou!

16 let, to je doba ...

Od **17.11.1989** jezdila řada Kosteláků na demonstrace do Prahy. Začalo pracovat OF v Kostelci a vydalo prohlášení ke Stanovisku městských orgánů v Kostelci „...OF Vás naléhavě žádá – přestaňte se bát. Přijďte se svou kritikou, nápady a náměty, co, jak a kde vylepšit, napravit. Likvidace bohatého a vzdělaného národa na současnou úroveň trvala dlouho. Pomalá bude i náprava škod... OF zve všechny občany města ke spolupráci. Od pondělí 4.12. budeme mít k dispozici výkladeč národního výboru. Ve středu a v pátek budeme vysílat v městském rozhlasu. Získali jsme kousek svobodného prostoru. Záleží jenom na nás, jak ho dál budeme rozšiřovat. Říká se, že každý začátek je těžký. Není to pravda. Těžké je vydržet. Nic není lehčího než začít.“ Renata Pacalová

11.-13.11. Astronomický ústav v Ondřejově Dny otevřených dveří na observatoři. Exkurze 9 - 17 hod., zdarma

Jóga – cvičení pro všechny, každá středa 19.30, sraz v 19.20 před ZŠ na nám.

Bříšní tance – každý čtvrtek 18:00 v sokolovně v Kozojedech

Bruslení pro veřejnost – Říčany, zimní stadion, st, so, ne 13:30 – 15:30 hod.

Dospělí 30 Kč, mládež do 18 let 15 Kč, nebruslící doprovod 5 Kč

18.11. – poslední den k podání přihlášek do nového výběrového řízení na ředitele MŠ. Bylo vypsáno sice bez udání důvodu, proč to minulý bylo zrušeno, ale i tak je dobré vědět, že ani u nás nelze zavádět vlastní způsoby výběru, nezávisle na platné legislativě. Doufáme, že všichni zájemci o funkci ředitele MŠ dokáží v sobě najít odvahu a sílu zúčastnit se, třeba i předem prohraného konkursního řízení. Ukázat, že v Kostelci nemáme monarchii.

27.11. v 16:30 dětské sbory MŠ a ZŠ zahájí advent při rozsvícení vánočního stromu na náměstí

27.11. v 17:30 „Let's talk Christmas“ v hotelu Zvon s portugalskou jazykovou lektorkou Helenou Faisca, která v základní škole učí naše děti základům světových jazyků a ráda by se naopak seznámila s námi. Setkání by se mohlo stát prvním z cyklu Čajů o páté, při kterých se bude klábosit a povídat v angličtině, němčině, portugalštině či španělštině. Helena Faisca nabízí hodiny portugalštiny v angličtině nebo němčině, dvouhodinovky pro seznámení s portugalštinou a Portugalskem. Kontakt helena_faisca@hotmail.com

28.11. začíná další cyklus Národního programu počítačové gramotnosti

29.11. 15:00 – veřejné projednání Změny č. 2 Územního plánu na MěÚ

4.12. 15:00 – Říčany – čajovna „Adventní tržiček“

8.12. 19:00 – schůzka v hotelu Zvon OS KOSMA (Francie-Mamirolle)

16.12. 20:00 – ples taneční školy BOLERO – sokolovna

V.O.S.A. V PIVOVÁRU !!!

Občanské sdružení Asanace
vás srdečně zve na divadelní představení
hry Františka Ringo Čecha

Dívčí válka

Historická komedie o tom, jak to mohlo, ale nemuselo být...

Kde: Černokostelecký pivovár

Kdy: sobota 3.12.2005 v 17:30 hod.

Hraje: Vestecký ochotnický soubor amatérů (V.O.S.A.)

Vstupné dobrovolné

občerstvení zajištěno

Za tou čistou elektřinou

Zcela bez ohledu na to, zda prezident rozumí či nerozumí ekologii, má či nemá rád ekology a zda by měl či neměl vyházet svoje ekologické poradce, zde pár nápadů pro ekology usilující o čistší - a potažmo dražší - elektřinu. Napadly mě, když jsem tuhle prchal za čistým vzduchem do Prahy. Ne z Londýna, který dnes patří mezi velkoměsta s nejčistším vzduchem, nýbrž z českého venkova dýchajícího palčivý smrdutý kouř, který se na něj snáší, jen co se trochu ochladí. Ke spalování laciného špinavého uhlí, které je v celé západní Evropě dávno zakázané, byl odsouzen zdražením elektřiny na cenu, na jakou si většina českých venkovanů nevydělá. Ekologové, kteří toto nepokládají za jednu z naléhavých priorit českého životního prostředí, nikdy nestrávili půlden na českém venkově za chladného počasí. Moc jim to doporučuji. Možná je při tom napadne, že jejich prvotní kampaní by mělo být ne zdražení, nýbrž zlevnění elektřiny, třeba i formou státní subvence pro domácí otop. Stát, který si může dovolit dvě stovky smilónů na kampaň pro přijetí nesmyslné euroústavy, jistě v nějaké zastrčené kapsičce najde pár korunek, aby český vesničan nemusel dýchat jedy. Nenajde-li takovou kapsičku, tak ať ze všech sil na to něco ždímá z truhel Evropské unie, tak jako tak plněných z kapes daňových poplatníků, jimiž jsou teď i čeští venkovaně.

Doporučoval bych spěchat, protože nějaká ta příslušná agentura EU spalování uhlí na českém venkově zakáže, jen co se o něm dozví, jakože se to dozvídá už tímto článkem. Pak bude český venkov odsouzen pro změnu k smrti zmrazutím.

Pokud jde o čistší výrobu elektřiny, nedávno jsem se na jednom ekologickém semináři v Londýně dověděl tuto senzační zprávu, kterou prosím, aby politici, ekologové, fyzici a technologové co nejdřív prověřili.

Nikola Tesla, který objevil rádiové vlny a vymyslel bezdrátový rozhlas, prý taky vymudroval, jak z rádiových vln vyrábět elektřinu. Bez spalování paliv, bez odpadu, bez znečištěného prostředí. Ford prý v té době čekal, jak se Teslův patent vyvine, než rozhodoval, zda vyrábět automobily na benzin nebo na elektřinu. Teslův patent, stejně jako jeho patent na rádio, koupil a financoval slavný bankéř J. P. Morgan. Jenže na rozdíl od patentu rádiového rozhlasu Morgan patent rádiové elektřiny tak říkajíc utopil v ropě, tedy přiklonil se na stranu mocných kruhů petrolejářských. Proto máme špinavou energetiku, která hrozí zničit planetu.

Někdy v uplynulém roce prý Teslův vynález vyplaval na povrch a snad na něj vypršelo i Morganovo výlučné vlastnictví. Pět minut před dvanáctou, čili pár desítek let předtím, než na planetě otrávíme život. Je-li na této zprávě jen špetička pravdy, pak prosím každého, kdo může vývoj energetiky jakkoli ovlivnit, aby pomohl dát Teslův vynález do pohybu. A nebylo by krásné, kdyby se podařilo donutit Evropskou unii, aby něco podobného financovala, místo vyhazování peněz na implementace regulací kdejaké nesmyslnosti?

Benjamin Kuras

přetiskujeme s laskavým svolením autora

Vydalo Občanské sdružení ASANACE 12.11.2005 v nákladu 200 ks, cena 6 Kč

Registrace: MK ČR E 16254

www.cvikr.unas.cz

Redakce: J. Havelková, J. Chmelík, I. Kašparová, R. Pacalová, L. Tučková

Za věcný obsah článků odpovídá autor.

Napište nám: Redakce CVIKRu, Palackého 1026, 281 63 Kostelec n. Č. I.

nebo: redakce@cvikr.unas.cz